

[K. Helveg Petersen.]

marks radio, der arbejder i distrikterne. Man skal i almindelighed følge Danmarks radios programvirksomhed med ret til at fremkomme med synspunkter herom over for det centrale programudvalg. Man har altså ikke nogen afgørende indflydelse. Man har ikke i bemærkningerne sagt noget om, hvor store disse råd skal være. Man har sagt, at de skal være sammensat af folk fra det folkelige og kulturelle liv, og der skal også være politikere imellem. Der er overhovedet ikke i bemærkningerne sagt noget som helst, der giver grundlag for fasthed, og det har vel været meningen, at det skulle være helt flydende. Så kan det blive svært at lave faste bestemmelser nu, uden at vi skal tage stilling til det i folketinget ud fra de helt nye forudsætninger.

Jeg forstod jo nok på hr. Ole Espersen, at man ikke var meget begejstret for den nye lov, og han beklagede, hvad jeg også tror hr. Poul Dam gjorde, at de 10 tilforordnede måtte ud. Det skete i en håndvendning. Uden at vi egentlig havde nogen virkelig debat herom, gled de ud af billedet.

Det var et værdifuldt element, som mange, der har fulgt arbejdet i radiatorådet, siger vi vil komme til at savne.

Jeg forstod på hr. Ole Espersen, at hans parti ikke kunne gå med til en udsættelse, men jeg forstod også, at han egentlig så meget resigneret på det, og at han måske personlig ikke var så svær at overtale til at gå med til en udsættelse.

Hr. Arne Christiansen trøstede mig med, at der er en revisionsparagraf. Nu kan man altid tage en lov op til revision, men det, jeg er bange for, er, at man ved at instituere disse programudvalg og få sat dem i gang låser sig fast til noget, som man ikke så let kommer af med igen, selv om det viser sig at være en fejltagelse. Får man først sat disse udvalg i gang, tror man så virkelig, at man om kort tid igen kan få dem afskaffet? Og jeg mener altså, at det grundlag, man har diskuteret disse udvalg på, har været forkert.

Det er rigtigt, at jeg har megen sympati for en ordening, hvor folks røst kan lade sig høre, men her må jeg henvise til det mindretalsforslag, jeg stillede i betænkningen i sin tid, hvori jeg viste, hvordan man kunne gøre det, og hvordan man kunne lave klare

retningslinjer for et repræsentantskab, der virkelig ville få opgaver tildelt.

Hr. Melchior sagde, at vi kan jo ikke hele tiden tage det hele op til prøvelse, og regeres skal der. Ja, det skal der — selv om det ikke er altid, der bliver det. Men det kan ikke være en begrundelse for, at man, hvis man står over for afgørende svagheder, afgørende fejl, da ikke skulle foretage en ajourføring på de punkter, der er så svage, og altså i første omgang udsætte loven.

Hr. Melchior sagde, at man stod over for noget, der var godt gennearbejdet. Nej, desværre var det ikke godt gennearbejdet, og her kan jeg minde om, hvad hr. Erhard Jakobsen sagde under anden behandling her i tinget sidste år. Han sagde — det står i Folketingsstidende 1972-73, sp. 7672:

„Må jeg begynde med at sige, at jeg har sympati for de betænkeligheder, som hr. K. Helveg Petersen har ført frem. Jeg tror selv, det havde været klogt, om udvalget ikke havde gjort sit arbejde færdigt nu.“

Jeg tror, at hr. Erhard Jakobsen er parat til at bekræfte det her i tinget.

Hr. Poul Dam indrømmede, at der havde været for stor travlhed, og føjede til, at det behøvede ikke at være forkert, at vi vælger politikere. Det må jeg naturligvis give ham medhold i, det behøver ikke at være forkert, de kunne fungere godt, men det, jeg har peget på, er, at vi har ikke evidens for, at de har fungeret godt, og vi har især ikke noget bevis for her i den senere tid, at det har været en forsvarlig funktion. Hr. Poul Dam henstillede til ministeren, at man med hensyn til programrådet gav sig god tid til at se nærmere på tingene.

Tak til hr. Chr. Christensen, fordi han gav tilslutning til hovedlinjen med hensyn til programrådene, og også til hr. Mølgaard, der gav tilslutning til hele forslaget om, at vi skulle udsætte loven et år.

Der sker ingen ulykker, om vi kører videre med den ordning, vi har, al den stund man fra så mange sider har givet udtryk for, at man slet ikke føler sig overbevist om, at det er en god ordening, vi får. Derfor håber jeg på resultater af det udvalgsarbejde, der nu påbegyndes.

Overgaard Nielsen (RV):

Jeg har bedt om ordet, fordi jeg synes, at hr. Mølgaards 100 pct. tilslutning til hr. K.